

ЉУБИЦА СТАНКОВСКА (Скопје)

ОДРАЗОТ НА ПРИДАВСКИТЕ СУФИКСИ -ЈЬ, -Ъ ВО МАКЕДОНСКАТА ОЈКОНИМИЈА

Посесивните топонимски образувања со суфиксите *-jъ* и *-ъ/-ъ*, кои потекнуваат од индоевропските суфикси **-ios* и **-os*, претставуваат најстар стратиграфски слој на словенски посесивни имиња во топонимијата на целиот словенски јазичен ареал. Во прасловенската епоха, од која се наследени, тие се здобиле со специфична зборообразувачка функција¹ која ја условила нивната висока деривациска продуктивност. Овие суфикси, како зборообразувачки елементи, продолжиле да дејствуваат и во најстариот период од историскиот развој на словенските јазици за што наоѓаме потврди во старословенските, црквенословенските и староруските писмени споменици². Инаку, денес во зборообразувачкиот систем на современите словенски јазици суфиксите *-jъ* и *-ъ/-ъ* претставуваат непродуктивни деривациски елементи. За нивната жизненост и продуктивност дознаваме од словенската онимија во која се чува голем број соодветни онимиски образувања.

Во зборообразувачкиот систем на современиот македонски јазик придавските суфикси *-jъ* и *-ъ/-ъ* претставуваат исто така непродуктивни деривациски елементи и суштествуваат само во одделни структури. Остатоци од некогашните придавки изведени со суфиксот *-jъ* имаме во структурите од типот на *Иванден*, *Илинден*, потоа кај посесивните придавки *божји*, *волчи*, *вражји*, *жабји*³ и кај посесивните заменки *мој*, *твој*, *свој*, *наш*, *ваш* и *туј*⁴, а придавските структури со суфиксот *-ъ/-ъ* можат да се препознаат

---

¹ Радмило Маројевиќ, О реконструкцији прасловенског система посесивних категорија и посесивних изведеница, Јужнословенски филолог, XLIII, Београд, 1987, стр. 20.

² М. Broolowska-Honowska, Słowotwórstwo przymiotnika języku staro-cerkiewno - słowian-skim, Kraków - Wrocław - Warszawa, 1960; Радмило Маројевиќ, Посесивне изведенице у староруском језику, Београд, 1985.

³ Блаже Конески, Граматика на македонскиот јазик, дел II, Скопје, 1954, стр. 83.

⁴ Радмило Маројевиќ, Посесивне категорије у руском језику, Београд, 1983, стр. 22.

во квалитативно-посесивните придавки од типот на *долгоног* 'кој има долги нозе', *долгорак* 'кој има долги раце', *црнокож* 'кој има црна кожа', *црноок* 'кој има црни очи'⁵.

Топонимскиот систем, кој ја одразува постарата состојба на јазикот, ни овозможува да констатираме дека суфиксите -јџ и -џ/-џ како зборообразувачки елементи биле продуктивни и во македонскиот јазик сè до 14 век, а во некои случаи можеби и до 16 век. Дека суфиксот -јџ бил во жива употреба во 14 век на нашиот јазичен терен, докажуваат примерите на посесивните придавки образувани со -јџ од личното име *Братослав/Братослал*: друга оудовица Братославла жена и з'дациами сии - документирано во грамотата на кралот Милутин за келијата Св. Петка во с. Моране, Скопско од околу 1300 година, и мати Братослала и за гробъ Братослалъ - регитрирани во грамотата од 14 век со која властелинот Раденко ги подарува имотите на црквата во Велес⁶.

Причините за исчезнувањето на функционалноста на посесивните придавски суфикси -јџ и -џ/-џ во словенските јазици, па и во македонскиот, треба да се бараат, пред сè, во нивната неизразност на релацијата на основниот и изведениот збор којашто била предизвикана од извршените фонетски промени во историскиот развој на словенските јазици. Со право Радосав Бошковиќ констатира дека губењето на посесивните придавски образувања со суфиксот -јџ се должи на тоа што опозицијата на палаталните наспрема веларните консонанти ја изгубила граматичката вредност во категоријата на придавките, бидејќи јазичната анализа не можела да ги издвои како автономни суфиксни елементи палаталните консонанти кои биле носители на придавското значење⁷.

Како причина за исчезнувањето на нивната функционалност може да се приведе и конкуренцијата на суфиксите што е присутна во развојот на сите јазици. Имено, посесивните придавски суфикси -јџ и -џ/-џ биле потиснати од употреба во судирот со другите семантички соодветни суфикси што носеле поголема изразност од нив, а тоа се посесивните придавски суфикси -ин и -ов чијашто експанзивност била присутна на целата словенска јазична територија.

Во структурно-семантичка смисла посесивните топонимски образувања со суфиксите -јџ и -џ/-џ се однесуваат еднако како и другите посесивни образувања со суфиксите -ов/-ев или -ин. Нивната семантичка мотивација е именување на места според имиња на лица, односно означување на 'место што го поседува или каде што живее соодветното лице' и именување на места според имиња на животни, односно означување на 'место каде што живее соодветното животно'. Топонимските образувања со посесивните придавски суфикси -јџ и -џ/-џ претставуваат топонимизирани атрибутски

⁵ Радмило Маројевиќ, О реконструкцији прасловенског система посесивних категорија и посесивних изведеница, Јужнословенски филолог, XLIII, Београд, 1987, стр. 22.

⁶ Владимир Мошин, Споменици за средновековната и поновата историја на Македонија, т. I, Скопје, 1975, стр. 259; Т. Флоринский Памятники законодательной дѣятельности Душана Цара Сербовъ и Грековъ, Киевъ, 1888; стр. 103;

⁷ Радосав Бошковиќ, Око неких старосерпских личних хипокористика, Одабрани чланци и расправе, Титоград, 1978, стр. 418—419.

синтагми кои можат да бидат елиптични, во кои именскиот член од синтагмата отпаднал, а придавскиот член, атрибутот, преземајќи ја функцијата на првобитната структура се супстантивизирал, сп. **Гостиражда (Вьсь)* > *Гостиражда*, **Инче (Село)* > *Инче*; **Сетома (Вьсь)* / > *Сетома*, **Убого (Село)* > *Убого*, и неелиптични, т.е. двочлени топонимски структури, сп. *Драже Поле, Павли Дол; Грко Поле*.

Во македонската топонимија апликацијата на посесивните придавски суфикси -јь и -ъ/-ь се одразува во образувањето на топоними од антропонимски основи, од персонални именки и од имиња на животни. По овој повод ќе се задржиме на придавските образувања со суфиксите -јь и -ъ/-ь во образувањето на ојконимите застапени на целата македонска јазична територија, токму поради нивната забележителна продуктивност и фреквентност.

Во разгледуваниот материјал суфиксот -јь се употребува за образување на ојконими од машки лични имиња, од лични именки и од имиња на животни кои завршуваат на консонант: *Алгуња, Брагин Дол, Дивље, Драмча, Кожле, Когража, Морозвижда, Негослав, Прелубје, Радобор, Радогошта, Себемишља, Чрнче; Ваташа, Кнеже Поле, Тракање; Бича, Волче, Врбача*, и на вокалот -а: *Брзешта, Милешта, Модрича, Радиче; Галич, Девич; Лисиче, Птиче*. Со суфиксот -јь, според мислењето на Радосав Бошковиќ, не можат да се образуваат топоними чиешто основи завршуваат на палаталните консонанти -ј, -ж, -ч, -ш и на консонантските групи -шт и -жд⁸.

При образувањето на ојконимите суфиксот -јь се јавува во обликот за машки, женски и среден род: -јь, -ја, -је: *Гостивар, Желевижда, Љубогуше* и во определената форма -и: *Велгошти, Влчи Луг, Збажди, Хожежи*. Притоа, суфиксот -јь предизвикува палатализација на претходниот консонант од основата така што само во трансформирана форма е присутен во ојконимските единици.

На нашето јазично подрачје посесивниот придавски суфикс -ъ, кој има и палатална варијанта -ь, образувал ојконими од машки лични имиња, од лични именки и од имиња на животни кои завршуваат на непалатален консонант при што се употребува непалаталниот аломорф -ъ: *Безмисла, Бохма, Глум, Гостољуби, Драговит, Драгоми, Житом, Зигост, Желигост, Љубодраг, Малик, Малино, Малоради, Морозвизд, Породино, Радима, Сетома, Худино; Жупан, Коњух; Бух, Гавран, Штука* и кои завршуваат на палатален консонант при што се употребува палаталниот аломорф -ь: *Братеши, Валеши, Вигоша, Влае, Вунеш, Драгуш, Радеш, Радоја; Бач, Враче, Клепач, Ковач; Крагуј, Славеј*, како и од лични имиња кои завршуваат на вокалот -а кога претходниот консонант е палатален: *Станиша Ливада, Требош*.

Овој суфикс во образувањето на ојконимите е застапен во двете негови варијанти и се јавува во обликот за машки, женски и среден род: -ъ, -а, -о

⁸ Радосав Бошковиќ, Поводом неких топонима, Одабрани чланци и расправе, Титоград, 1978, стр. 383.

и -'в, -'а, -'е: *Бунаш, Бучим, Витома, Владаја, Волко Село, Жигоше*, како и во неговата определена форма -и: *Будеши, Кокоши, Љубеши*.

Во научната расправа „Поводом неких топонима“ Радосав Бошковиќ врз топонимски материјал за прв пат укажува на тоа дека во словенските јазици се образувале посесивни придавки со помош на суфиксот -в/-в од лични имиња⁹ со што дал значаен придонес во изучувањето на структурата на топонимите.

На нашиот јазичен терен при образувањето на топонимите од типот на *Иванчишта, Маловишта, Радовлишта* може да допуштиме да зел учество посесивниот придавски суфикс -в, односно неговата палатална варијанта -в. Ако е тоа така, тогаш овие топоними ќе претставуваат супстантивизирани елиптични придавски образувања добиени од постари атрибуциски синтагми **Иванчишта (Вьсь), *Маловишта (Вьсь), *Радовлишта (Вьсь)* чијашто придавска компонента е образувана со посесивниот суфикс -в во неговата форма за женски род -'а од патронимите на -иштъ <*-itijo: **Иванчиштъ, *Маловиштъ, *Радовлиштъ*. Дека суфиксот -в се употребувал за образување на посесивни придавки од патроними укажува Радмило Маројевиќ и тоа свое мислење го документира со примери од староруските споменици и од српскохрватската онимија, сп. рус. *дружина же Андрѣевича*, срхр. *Југовиќа мајка*, женските презимиња: *Смиљанића*, како и топонимите **Бошковић (поток), *Петрића (вьсь), *Беошиће (село)*¹⁰.

Инаку, во нашиот јазик патронимите на -ци, -овци/-евци, -ови/-еви образуваат посесивни придавки со придавскиот суфикс -ски: *Ивановски ниви : Ивановци, Фиданоско лозје : Фидановци*.

Идентификацијата на посесивните придавски суфикси -јв и -в/-в во одделни случаи и отежната поради нивното формално изедначување што е последица на настанатите фонетски промени во историскиот развој на нашиот јазик како што е затврднувањето на меките консонанти и губењето на епентетското л. Диференцијацијата меѓу двата суфикса е оневозможена во нивните облици за машки и женски род и во определената форма, а пред сè кај ојконимите во чишто основи се наоѓаат лични имиња кои завршуваат со консонантите н, л, р, п, б, в и м кои рано се депалатализирале и се изедначиле со своите тврди корелати, односно се разложиле на устен + j¹¹. Исто така треба да укажеме и на тоа дека ојконимите од типот на *Добромири, Љубеши, Собри* можат да претставуваат и топонимизирани патронимски имиња од типот на *Глуси*¹² каде што деривациската постапка е изразена со множинскиот суфикс -и.

*

* *

⁹ Радосав Бошковиќ, Исто, стр. 379—392.

¹⁰ Радмило Маројевиќ, О реконструкцији прасловенског система посесивних категорија и посесивних изведеница, Јужнословенски филолог, XLIII, Београд, 1987, стр. 32—33.

¹¹ Блаже Конески, Историја на македонскиот јазик, Скопје, 1965, стр. 55.

¹² Љубица Станковска, Родовско-фамилните имиња во ојконимијата од Слеченскиот кодик, Јазичните појави во Битола и Битолско денеска и во минатото, Скопје, 1988, стр. 305—306.

1. Ојконими образувани со суфиксот -јь.

1.1. Ојконими од машки лични имиња: *Алгуња* < *Авлуња* 'Кумановско' (: *Авлгун*), *Багање* 'Штипско' (: *Баган* < *Братислав*, *Братомир*), *Бедиње* 'Кумановско' (: *Бедин* < *Бед(и)гост*), *Белче* 'Демирхисарско' (: *Белец* < *Белимир*), *Бенче* 'Бродско' (: *Бенец* < *Бенислав*, *Бенедикт*), *Берислав* 'Мегленско' (: *Берислав*), *Бигола* 'град' (: *Бигол*), *Бигуша* 'Гостиварско' (: *Бигух*), *Богомила* 'Титоввелешко' (: *Богомил*), *Бохула* 'Кавадаречко' (: *Бохул*), *Братин Дол* 'Битоолско' (: *Братин*), *Брзешта* 'село во областа Мокра, Албанија' (: *Брзета*), *Бугел* 'Скопско' (: *Бугел*), *Велешта* 'Струшко' (: *Велета*), *Вешала* 'Тетовско' (: *Вешал*), *Вражале* 'Скопско' (: *Вражал*), *Вранче* 'Прилепско' (: *Вранец*), *Годивле* 'Прилепско' (: *Годив*), *Госторажда* 'Костурско' (: *Госторад*), *Гостивар* 'град' (: *Гостивар*), *Гостун* 'Неврокопско' (: *Гостун*), *Градобор* 'Солунско' (: *Градобор*), *Грекање* 'Гостиварско' (: *Грекан*, варијанта на *Гркан*), *Десимира* 'село во областа Гора, Албанија' (: *Десимир*), *Дабилја* 'Струмичко' (: *Дабил*), *Делогожда* 'Струшко' (: *Делогод*), *Дивље* 'Скопско' (: *Див*), *Дисан* (Горни и Долни) 'Неготинско' (: *Дисан* < *Дивислав*, *Димитрија*), *Доброгосите* 'Тетовско' (: *Доброгост*), *Добромири* 'Битоолско' (: *Добромир*), *Драгобрашта* 'Виничко' (: *Драгобрат*), *Драгожел(а)* 'Кавадаречко' (: *Драгожел*), *Драгор* 'Битоолско' (: *Драгогор*), *Драже Поле* 'Битоолско' (: *Драг*), *Драмча* 'Делчевско' (*Драмџ*), *Дремиглава* 'Солунско' (: *Дремиглав*), *Желогожде* 'Костурско' (: *Желегод*), *Живење* 'Кумановско' (: *Живен* < *Живислав*), *Журче* 'Демирхисарско' (: *Журџ*), *Иван Дол* 'Кичевско' (: *Иван*), *Инел* 'Леринско' (: *Инел* < *Инослав*), *Кожле* 'Скопско' (: *Козел*), *Конча* 'Радовишко' (: *Конџ*), *Котража* 'исчезнато село во областа Пијанец' (: *Котраг*), *Љуботуше* 'Серско' (: *Љуботух*), *Марул* 'Прилепско' (: *Марул*), *Мегимер* 'Битоолско' (: *Мегимер*), *Мислогошти* 'Костурско' (: *Мислогост*), *Мислодежда* 'Струшко' (: *Мислодед*), *Модрича* 'Тетовско' (: *Модрица*), *Морозвижда* 'Охридско' (: *Морозвизд*), *Негослав* 'Серско' (: *Негослав*), *Новаче* 'Дебарско' (: *Новак*), *Хомежи* 'Дебарско' (: *Хомег*), *Огља* 'Кумановско' (: *Хотел*), *Пендаќ* 'Кратовско' (: *Пендак*), *Прелубје* 'Ресенско' (: *Прелуб*), *Пресил* 'Крушевско' (: *Пресил*), *Преча* 'село во Албанија' (: *Прек* < *Прекоchel*), *Радибуш* < *Радибужда* 'Кривопаланечко' (: *Радибуд*), *Радиче* 'Скопско' (: *Радица* < *Радослав*), *Радобил* (Голем и Мал) 'Прилепско' (: *Радобил*), *Радобор* 'Битоолско' (: *Радобор*), *Радогошта* 'Солунско' (: *Радогост*), *Радожда* < *Радобужда* 'Струшко' (: *Радобуд*), *Радовешта* 'Дебарско' (: *Радовет*), *Радовиш* 'град' (: *Радовит*), *Радуње* 'Дебарско' (: *Радун*), *Ранислав* 'Воденско' (: *Хранислав*), *Себемишља* 'Скопско' (: *Себемисл*), *Сирула* 'Охридско' (: *Сирул*), *Склаве* 'Мелничко' (: *Склав* < *Слав*), *Слабиња* 'село во областа Мокра, Албанија' (: *Слабин*), *Славомир* 'Неврокопско' (: *Славомир*), *Увеште* 'Кавадаречко' (: *Увет*), *Чрнуш* 'Прилепско' (: *Чрнух*), *Чрнче* 'Скопско' (: *Чрнџ*) и други.

1.2. Ојконими од лични именки: *Божји Град* 'Костурско' *Божји Дол* 'Струмичко' (: *Бог*), *Вагаша* 'Кавадаречко' (: *вагах* 'надзорник, главатар'), *Вили Дол* 'Титоввелешко' (: *вила* 'самовила'), *Девич* 'Бродско' (: *девица*), *Колуш* 'Неврокопско' (: *колух* 'колар'), *Кнежје* 'Светиниколско' (: *кнез*),

Ловча 'Неврокопско' (:ловец), Протокнеже 'Серско' (:*протокнез), Тракание 'Кочанско' (:*тракан 'областен управител'), Фарии 'Кавадаречко' (:фарис од грч, φα'ρης 'јавач, коњаник, витез') и други.

1.3. Ојконими од имиња на животни: Бича 'Гребенско' (:бик), Влчи Луг 'Струмичко', Волче 'Бродско' (:волк), Врапча 'Леринско' (:врабец), Галич 'Битолско' (:галица), Девла 'Костурско' (:дева), Кравја 'исчезнато село во областа Томорница, Албанија' (:крава), Лебежда 'Јанинско, Грција' (:лебед), Лисиче (Горно и Долно) 'Скопско' (:лисица), Орле 'Битолско' (:орел), Птиче 'Поречко' (:птица), Рача 'Скопско' (:рак), Турје 'Охридско' (:тур), Шкожа 'село во областа Гора, Албанија' (:коза) и други.

2. Ојконими образувани со суфиксот -џ/-џ.

2.1. Ојконими од машки лични имиња: Безмисла 'село на брегот на Преспанско Езеро во Албанија' (:Безмисл), Бохма 'Дебарско' (:Бохџм), Брагашии 'село во Албанија' (:Брагаш), Бренешии 'село во Албанија' (:Бренеш), Будешии 'село во Беломорска Македонија' (:Будеш), Бунаши 'Пробиштипско' (:Бунаш), Бучим 'Радовишко' (:Бучим), Велес 'град' (:Велес < Велеслав), Витома 'село во областа Мокра, Албанија' (:Витом), Владаја 'Дојранско' (:Владај), Волко Село 'Прилепско' (:Волк), Вунеш 'исчезнато село во Скопско' (:Вунеш), Глум 'Неврокопско' (:Глум), Гостољуби 'Мегленско' (:Гостољуб), Грко Поле 'Охридско' (:Грк), Драговиџи 'Берско' (:Драговиџ), Драгоми 'село во областа Епир, Грција' (:Драгом < Драгомир), Драгуши 'Петричко' (:Драгуш), Житољуб 'исчезнато село во Прилепско' (:Житољуб), Житом 'Бератско, Албанија' (:Житом < Житомир), Житоше 'Крушевско' (:Житош), Зигост 'Гребенско' (:Желигост), Крпена 'исчезнато село во Тетовско' (:Крпен), Љубешии 'Бератско, Албанија' (:Љубеш), Љубодраг 'Кумановско' (:Љубодраг), Љубоши 'Скопско' (:Љубош), Љуговес 'Струмско' (:Љуговес), Малина 'село во областа Мокра, Албанија', Малино 'Светиниколско' (:Малин), Малоради 'Прилепско' (:Малорад), Мањак 'Костурско' (:Мањак), Мирешии 'Дебарско' (:Миреш(а)), Морозвизд 'Кочанско' (:Морозвизд), Нестрам 'Костурско' (:Нестрам), Никодим 'Титоввелешко' (:Никодим), Обидим 'Неврокопско' (:Обидим), Огуг 'Кумановско' (:Огуг), Оснад 'село во областа Гора, Албанија' (:Оснад), Пареше 'село во областа Жупа, Албанија' (:Пареш), Патешии 'Струшко' (:Патеш), Породино 'Битолско' (:Породин), Потолно 'Струмско' (:Потолн), Раби 'Струшко' (:Раб < Храб), Радеш 'Кочанско' (:Радеш(а)), Радима 'село во областа на Валона, Албанија' (:Радим < Радимир), Радоја 'село во Албанија' (:Радој), Радуша 'Скопско' (:Радуш), Раклиши 'Радовишко' (:Раклиш), Рагае 'Тетовско' (:Рагај), Сегома 'Костурско' (:Сегом), Сребрено 'Леринско' (:Сребрен), Станиши Ливада 'исчезнато село во Битолско' (:Станиш(а)), Татешии (Горно и Долно) 'Струшко' (:Татеш(а) < Татимир), Трсебоши 'Тетовско' (:Требоша), Требуши 'село во областа Гора, Албанија' (:Требуш), Трохано 'Штипско' (:Трохан), Тушим 'Гевгелиско' (:Тушим), Убого 'Титоввелешко' (:Убог), Уборо 'Охридско' (:Убор), Худино 'Струмичко' (:Худин).

2.2. Ојконими од лични именки: *Бач* 'Битолско' (:бач 'сиренар во мандра, овчар'), *Враче* 'Кумановско' (:врач 'лекар, врачар'), *Жупан* 'Леринско' (:жупан), *Клепач* 'Прилепско' (:клепач), *Ковач* 'Бродско' (:ковач), *Коњух* 'Кратовско' (:коњух), *Ослуха* 'исчезнато село во Леринско' (:ослух).

2.3. Ојконими од имиња на животни: *Бух* 'Леринско' (:бух), *Гарван* 'Радовишко' (:гавран), *Кокоши* 'Бератско, Албанија' (:кокош), *Крагуј* 'Битолско' (:крагуј), *Славеј* 'Прилепско' (:славеј), *Штука* 'Струмичко' (:штука).

2.4. Ојконими од патроними: *Видовишта* 'Кочанско' (:*Видовиштиъ < Видо), *Видостиништа* 'исчезнато село во Штипско' (:*Видостиништиъ < Видостин), *Груништа* 'Мариовско' (:*Груништиъ < Грун), *Добролишта* 'Костурско' (:*Добролиштиъ < Доброл), *Иванчишта* 'Кичевско' (:*Иванчиштиъ < Иванъц), *Јанчишта* 'Солунско', *Јанчиште* 'Тетовско' (:*Јанчиштиъ < Јанъц), *Јуваниште* 'село во областа на Аргирокастро, Албанија' (:*Јоваништиъ < Јован), *Лабунчишта* 'Струшко' (:*Лабунчиштиъ < Лабун), *Маловишта* 'Битолско' (:*Маловиштиъ < Мал), *Малошиште* 'Неврокопско' (:*Малошиштиъ < Малош), *Малчиште* 'Скопско' (:*Малчиштиъ < Мальц), *Огушишта* 'Тетовско' (:*Хогушиштиъ < Хогуш), *Палчишта* (Горно и Долно) (:*Палчиштиъ < Палец), *Подадчишта* 'Скопско' (:*Подадчиштиъ < Подад), *Полчишта* 'Мариовско' (:*Полчиштиъ < Польц), *Прелубиште* 'Тетовско' (:*Прелубиштиъ < Прелуб), *Радовишта* > *Радолишта* 'Струшко' (:*Радовиштиъ < Радов), *Радомишта* 'Јанинско' (:*Радомиштиъ < Радом), *Радуништа* 'Леринско' (:*Радуништиъ < Радун), *Тихолишта* 'Костурско' (:*Тихолиштиъ < Тихол), *Требовишта* 'Јанинско' (:*Требовиштиъ < Требовит), *Тумчевишта* 'Тетовско' (:*Тумчевиштиъ < Тумъц), *Хвалишта* 'Костурско' (:*Хвалиштиъ < Хвал), *Ходуништа* 'Охридско' (:*Ходуништиъ < Ходун), *Черноховишта* 'Костурско' (:*Черноховиштиъ < Чернох) и други.

Любича СТАНКОВСКА

ОТРАЖЕНИЕ СУФФИКСОВ ИМЕН ПРИЛАГАТЕЛЬНЫХ -ЈЬ И -Ъ/-Ь НА МАКЕДОНСКУЮ ОЙКОНИМИЮ

Резюме

Статья посвящена атрибутивным ойконимическим видам, которые образованы путем деривационных суффиксов имен прилагательных -јь и -ъ/-ь, которые выражают категорию посессивности.

Проведенный анализ указывает на то, что посессивные суффиксы имен прилагательных -јь и -ъ/-ь, которые произошли от индоевропейских суффиксов -*ios и *-os, отразились на образовании ойконимов с антропонимической основой, т. е. с основой имен существительных собственных мужского рода: *Безмисла*, *Братин Дол*, *Велебишта*, *Витома*, *Желевижда*, *Морозенд*, *Негослав*, с основой имен существительных, обозначающих названия лиц: *Вагаша*, *Жупан*, *Кнеже Поле*, *Конух*, и с основой существительных, обозначающих названия животных: *Бух*, *Галич*, *Лисиче*, *Пгиче*, *Штука*.

Автор указывает, что посессивный суффикс имен прилагательных -ъ/-ь употреблялся и при образовании имен прилагательных от патронимов на -иштиъ < *-itjo: *Иванчишта*, *Радовишта*.

